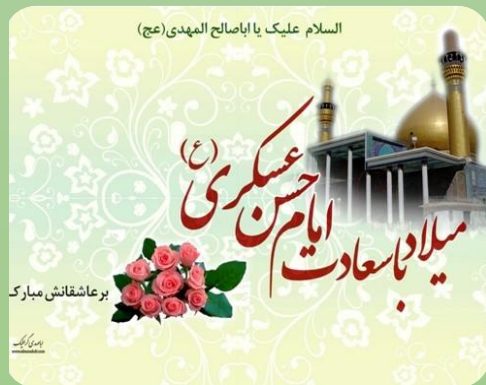

امام حسن عسگری (ع) در کودکی به اجبار خلفای عباسی به همراه پدرش امام هادی (ع) مدینه را ترک کرد و در شهر سامرا - مرکز حکومت عباسیان در آن زمان - اقامت گزید. در آن دوران که خفقان و استبداد عباسیان بسیار شدید بود، امام حسن عسگری (ع) کمتر امکان می یافت تا جلسات درس و بحث تشکیل دهد و به سختی می توانست مستقیماً با توده های مردم و یا جویندگان دانش و معرفت، ارتباط برقرار کند. از اینرو آن حضرت به روش های گوناگون بویژه از طریق نامه ها و مکاتبات، آموزه ها و مفاهیم جذاب دین را برای مردم تبیین می کرد.

سال ۲۳۲ ه. ق در چنین روزی یکی از نوادگان پیامبر (ص)، حضرت امام حسن عسگری (ع) دیده به جهان گشود. آن حضرت گرچه ۲۸ سال بیشتر زندگی نکرد، اما گنجینه ای گرانبها از معارف و علوم اسلامی را از خود به یادگار گذاشت. این روز خجسته به همه دوستداران فضیلت و پاکی مبارک باد. در شرح خصوصیات امام حسن عسگری (ع) گفته شده است که ایشان از سیمایی پر از مهر و عطوفت همراه با حذب برخوردار بود، بطوریکه دیدار آن حضرت، افراد را تحت تاثیر قرار می داد. در تاریخ از اشخاصی نام برده شده که در ابتدا به دلیل ناآگاهی، از امام دوری می جستند، اما در اثر ملاقات با آن حضرت، متحول شده و در زمره دوستداران واقعی ایشان قرار می گرفتند. دوران امامت امام حسن عسگری (ع) حدود ۶ سال بود که امام بیشتر آن را در تبعید و زندان گذراند. آن حضرت با سه خلیفه عباسی، معتز، مهتدی و معتمد، هم عصر بود.

به نام خدا
ولادت امام حسن عسگری (ع)
شورای دانش آموزی دبیرستان
صدیقه کبری گندمان
سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹

امام حسن عسگری (ع) درباره شناخت حقوق برادران دینی و فروتنی در برابر آنان فرمود: "کسی که به حقوق برادران خود آشناتر باشد، برای ادای آن حقوق بیشتر تلاش می کند و منزلتش نزد خدا بالاتر است. هر که در دنیا برای برادران خود فروتنی کند، در پیشگاه خداوند از صدیقان محسوب می شود".

فردی به نام محمد بن حسن می گوید: روزی به امام حسن عسگری (ع) نامه ای نوشتم و در آن از فقر و ناداری خویش شکایت کردم. امام در جواب نامه من، مطالبی را بیان فرمود که موجب دلگرمی من شد. آن حضرت در جواب نامه چنین نوشت: "ما پناه کسانی هستیم که به ما پناهنده شوند و نور و روشنایی برای کسانی هستیم که از ما بینش و آگاهی بخواهند. کسی که ما (اهل بیت پیامبر) را دوست بدارد، در مراتب عالی بهشت با ما خواهد بود.

آن حضرت در دوران امامت خود، علاوه بر مسئولیت هدایت مردم، رسالت دیگری نیز برعهده داشت. و آن این بود که جامعه را برای دوران غیبت حضرت مهدی (عج) آماده کند. چرا که حضرت مهدی (عج)، منجی موعود عالم بشریت، فرزند امام حسن عسگری (ع) است و پس از امام حسن عسگری، دوران غیبت آغاز می شد. البته در آن دوران حساس و پر خفقان، جان فرزند امام، از سوی حاکمان ستمکار عباسی در خطر بود. اما با لطف و عنایت خداوند و تدبیر امام حسن عسگری (ع)، حضرت مهدی (عج) از خطرها درامان ماند و پس از رحلت پدرش امام حسن عسگری از انتظار غایب شد. هم اکنون قرن ها از دوران غیبت سپری شده است، ولی بطور مسلم روزی امام مهدی (عج) ظهور می کند و بنیان ستم و بی عدالتی را در جهان فرو می ریزد تا عدل و قسط در سراسر عالم، مستقر شود. آن روز موعود به اذن خداوند فرا خواهد رسید.

یکی از مسائل مهم در نظر اهل بیت پیامبر، تبیین جایگاه امامت و بیان اهمیت مسئله رهبری در جامعه اسلامی بود. اهل بیت پیامبر در فرصت های گوناگون، آگاهی های لازم را در زمینه ویژگی های رهبری صالح و امین، به مردم می دادند. آنها این نکته را یادآور می شدند که هرگاه افرادی ناشایست و ستمکار بر مسند حکمرانی مردم قرار گیرند، جامعه آسیب می بیند و راه انحطاط را می پیماید. چنانکه در طول تاریخ رهبرانی را شاهد بوده ایم که جز انحراف، ستم و تباهی چیزی به ارمغان نیاورده اند.

